

מראה

ו' בתמוז התשע"א - 22.07.2011 - 8
גליון 157

עלובי הסירות

קיוו כי משט לעיני המצלמות ימקם אותם במקום טוב באמצע
עמנואל נבון

ה אם זהו אכן צירוף מקרים, שהמשט הנוכחי מנסה נואשות לצאת לעזה דווקא מיוון? בעוד שכלכלתה של יוון קורסת, זו של עזה משגשגת. ההלנים הזועמים המנסים לפרוץ את הסגר (ולתקן את אוניותיהם) נראים יותר כמו פליטים המחפשים מקלט, מאשר לוחמי חירות.

מדי יום מוחים (באלימות) המונים באתונה. ממשלת יוון העבירה לאחרונה בפרלמנט תוכנית צנע על מנת לקבל מן האיחוד האירופי את חבילת הסיוע, אך זהו רק מזרז ארעי לכלכלה פושטת רגל, שאינה מסוגלת לשלם את חובותיה ולהבריא את עצמה. יוון היא חדלת פירעון: חובותיה מגיעים ל-160 אחוז מתוצרה המקומי הגולמי. ממשלתה אינה מסוגלת לממן אפילו את הגירעון בתקציבה, ובלי סיוע מצד האיחוד האירופי ומקרן המטבע הבינלאומית, היא תיוותר ללא פרוטה.

בניגוד לה, עזה דווקא נהנתה ב-2010 מצמיחה דו-ספרתית בתוצר המקומי הגולמי שלה. ה"ניו-יורק טיימס" דיווח לאחרונה כי מרכז קניות ושני בתי מלון יוקרתיים נפתחו זה עתה בעזה. אין הגבלה על היבוא אליה, פרט לנשק ותחמושת, כמובן.

נראה כי אותם אזרחים של מדינות אירופה חדלות הפירעון – אשר משלמי המיסים בגרמניה ובארה"ב (באמצעות האיחוד האירופי וקרן המטבע הבינלאומית בהתאמה) מונעים את שקיעתן – השכילו להבין כי הגעה לעזה היא תמציתה של "תעוזת התקווה".

אחד מדמויות המפתח שבין מארגני "המשט השני" לעזה הוא מוחמד סוולחה, פעיל חמאס המתגורר בבריטניה, שגם חתם על "הצהרת איסטנבול". מסמך זה קובע, בין השאר, כי "האומה האיסלאמית" מחוייבת לספק נשק לפלסטינים, "כדי שהללו יוכלו לחיות בדרכו של אללה הכל-יכול, ולפעול בדרכי הג'יהאד". בין המארגנים אחרים של המשט השנה נמצאים וליד אבו-אלשוואריב, שהוא חבר בחמאס, כמו גם בסניף הגרמני של "האחים המוסלמים", ואמין אבו-רשיד, מנהיג חמאס מהולנד.

הארץ המובטחת של הניהיליזם המערבי

האסטרטגיה של חמאס להסרת האמברגו הימי על נשק שהטילה ישראל על עזה היא פשוטה: יצירת התנגשות עם צה"ל, הצגה של חמאס כקורבן ושל ישראל כבריונית, וגיוס תמיכה בינלאומית ב"שחרור" עזה. אסטרטגיה זו פעלה חלקית בשנה שעברה (היומון הצרפתי "ליברסיון" כינה את ישראל "מדינת פיראטים"). ובלשונה של אותה סאטירה נפלאה, "אנו מרמים את העולם": "נגרום לכולם להאמין כי חמאס היא אמת תרזה...נגרום לכולם להאמין כי צה"ל הוא ג'ק המרטש".

זה שחמאס-אירופה מארגן משט כדי לסייע לחמאס-עזה בהחלט מתקבל על הדעת. אחרי ככלות הכל הם עמיתים ואחים לנשק. אבל העובדה שיהודים וליברלים מערביים בעלי מינוי עצמי של מתקדמים, תומכים באנטישמיות חשוכים ושונאי נשים – היא לחלוטין בלתי נתפסת.

אך אולי בכל זאת יש לה הסבר. בין צלבני המשט יש אנשים כמו אדם שפירו ודרור פיילר. שפירו הוא יהודי מברוקלין המעיד על עצמו כי אינו רואה את עצמו יהודי; הוא נשא ערבייה לאשה וביקר את ערפאת במוקטעה במאוס 2001 בשיא מלחמת הטרור שניהלה הרשות הפלסטינית נגד ישראל. פיילר גדל בקיבוץ קומוניסטי, עבר להתגורר בשוודיה ויותר על אזרחותו הישראלית. אם אנשים כמו שפירו ופיילר אכן כה חרדים לחירות ולזכויות אדם, כיצד זה שאין הם מארגנים משטים לסוריה וללוב, שבהן נטבחים בני אדם על ידי הרודנים השולטים בהם? התשובה היא כי לשפירו ולפיילר יש אובססיה ביחס לישראל, היות שזו פועלת כמראָה המשקפת את מה שהם מבקשים לקבור: את זהותם היהודית.

לאנשי שמאל אירופיים ואמריקניים ישראל מהווה תזכורת מכאיבה לניסיונם הכושל לפני ארבעה עשורים לנתק את החברה המערבית מבסיסה היהודי-נוצרי. "פלסטין" הפכה לארץ המובטחת המיתולוגית של הניהיליזם המערבי. בהבדל מפליטים אמיתיים המתנדודים בלב ים, אותם אלה המתיימרים להיות לוחמי חירות מאירופה ומאמריקה, אינם נמלטים מטבח ומרעב. אך גם הם מקווים, כי נדודים על פני הים לעיני מצלמות יחלצו אותם מעליבותם.